

Οι Πατέρες της Εκκλησίας για την πραότητα

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος σχετικά μέ τήν ἀρετή τῆς πραότητος στο Γνωθί σαυτόν, λέγει: «Ἡ πραότητα εἶναι ἡρεμία ψυχῆς, πού ἀγαπά- ει τόν Θεό καί τόν πλησίον της. Ἡ πραότητα εἶναι ἀρετή ἀγαπητή στον Θεό, πού εὐχαριστεῖ ὅσους βλέπουν τήν εἰκόνα της. Ἡ ἡμερότητα τοῦ χαρακτήρος της ξεχύνεται σάν ὁμορφιά, πού διανθίζει μέ χάρη ὅλο το ἥθος του καί φέρνει εὐχαρίστηση σέ ὅσους τήν βλέπουν. Ἡ πραότητα εἶναι πλοῦτος ἀνεκτίμητος, εἶναι θεϊκό ὄνομα, εἶναι οὐράνιο χάρισμα, εἶναι σκάλα, πού ἀνεβάζει τόν ἄνθρωπο στόν οὐρανό. Ἡ πραότητα κάνει τόν ἄνθρωπο εἰκόνα τοῦ πράου Ἰησοῦ, πού θερμαίνει τήν καρδιά του. Ἡ πραότητα ἀκολουθεῖται ἀπό τήν ταπεινοφροσύνη, τήν ἀνεξικακία καί τήν ὑπομονή. Ὁ πρᾶος εἶναι εὐμενής καί εὐγενικός προς ὅλους, καί σέ ὅσους ἀμαρτάνουν μέ ἐπιείκεια φέρεται. Δέν μαλώνει, δέν βλαστημάει, δέν βρίζει, ἀλλά μέ ἀγάπη διορθώνει ὅσους φταῖνε».

Ὁ Μέγας Βασίλειος στίς Ἀσκητικές διατάξεις, ἀναφέρει: «Ἡ ἀγανάκτηση τόν κατάλληλο χρόνο ἀρμόζει καί σέ αὐτούς, πού ἔχουν περί πολλοῦ τήν πραότητα. Γιατί κι ὁ Μωυσῆς, πού μαρτυρήθηκε ὡς ὁ πραότερος ἀπό ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅταν τό ἀπαίτησε ὁ καιρός, ἀγανάκτησε κι ἔφτασε σέ τέτοιο σημεῖο ταραχῆς, ὥστε νά ἐκδηλώσει τήν ἀγανάκτηση μέσω τοῦ φόβου τῶν ὁμοφύλων, ἀφ' ἑνός μὲν ὅταν κατασκεύαζαν τόν μόσχο, ἀφ' ἑτέρου δέ ὅταν μίανθησαν μέσω τοῦ

Βεελφεγώρ. Ὡστε εἶναι δυνατόν καί ὁ πρᾶος ἀκόμη νά ἀγανακτεῖ, ὅπως ὀρίζει ἡ λογική, καί νά μή καταστρέφει τήν ἀρετή τῆς πραότητος. Το νά μένει δέ κάποιος ἀσυγκίνητος ἢ νά μή ἀγανακτεῖ, ὅπως ἐπιβάλλεται, δέν σημαίνει πραότητα, ἀλλά ἀργία τῆς φύσεως»

Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ἐρμηνεύοντας “ὁ καρπός τοῦ πνεύματός ἐστίν ἀγάπη, χαρά”, ἔλεγε: «Ἄν θέλω νά μή στενοχωρηθῶ, γιά νά εἶμαι χαρούμενος, νά μή χαλάσω τήν ἡσυχία μου, γιά νά εἶμαι πρᾶος, τότε εἶμαι ἀδιάφορος! Ἄλλο πραότητα πνευματική καί ἄλλο πραότητα ἀπό ἀδιαφορία. Λένε μερικοί “Πρέπει νά εἶμαι χαρούμενος, γιατί εἶμαι Χριστιανός. Νά εἶμαι ἥρεμος, γιατί εἶμαι Χριστιανός”. Αὐτοί δέν εἶναι Χριστιανοί. Τό καταλάβετε; Αὐτό εἶναι ἀδιαφορία, εἶναι κοσμική χαρά. Ὅποιος ἔχει αὐτά τά κοσμικά στοιχεῖα, δέν εἶναι πνευματικός ἄνθρωπος. Ὁ πνευματικός ἄνθρωπος εἶναι ὅλος ἕνας πόνος. Πονάει δηλαδή γιά καταστάσεις, γιά ἀνθρώπους, ἀλλά ἀνταμείβεται γι’ αὐτόν τόν πόνο μέ θεία παρηγοριά. Νιώθει πόνο, ἀλλά νιώθει μέσα του θεία παρηγοριά, γιατί κάνει ρίψεις μέ εὐλογίες ὁ Θεός ἀπό τόν Παράδεισο στήν ψυχή καί ἀγάλλεται ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν θεϊκή ἀγάπη. Αὕτη εἶναι ἡ χαρά, ἡ πνευματική χαρά, πού δέν ἐκφράζεται καί πλημμυρίζει τήν καρδιά».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κρονστάνδης ἐρμηνεύοντας τούς Μακαρισμούς, σημείωνε: «Πραότητα εἶναι μία εἰρηνική διάθεση τῆς ψυχῆς, πού πιστεύει σταθερά κι ἀγαπᾷ τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού ὑπομένει κάθε κακό, πού τῆς προξενοῦν οἱ ἄνθρωποι ἢ ἡ δολιότητα τοῦ διαβόλου. Ὁ πρᾶος ἄνθρωπος δέν ἐρεθίζεται καί δέν ἐκνευρίζεται ἀπό τίς ἀντιθέσεις καί τά ἐμπόδια, συγχωρεῖ εὐκολα τίς προσβολές τῶν ἀνθρώπων κι εὐχεται τό καλό γιά τούς ἐχθρούς του, ἐπειδὴ σέβεται τήν ἀνθρώπινη καί τήν χριστιανική ἀξία τους. Ὁ πρᾶος ἄνθρωπος δέν ἀνταποδίδει ποτέ κακό στό κακό ἢ πονηρό στό πονηρό. Δέν ἐκνευρίζεται, δέν ὑψώνει τήν φωνή του ἀγριεμένος, ὅταν τόν βλάπτουν ἢ τον προσβάλλουν οἱ ἄλλοι. Ὁ Θεός, ὁ κοινός μας Πατέρας, στόν Ὅποῖο ἀμαρτάνουμε ξανά καί ξανά, μᾶς συμπεριφέρεται πάντα μέ πραότη- τα. Δέν μᾶς καταστρέφει. Μᾶς ἀνέχεται καί μᾶς εὐεργετεῖ ἀκατάπαυστα. Ὁφείλουμε καί ἐμεῖς νά γίνουμε πρᾶοι, ἐπεικεῖς καί μακρόθυμοι πρὸς τούς ἀδελφούς μας».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς λέγει γιά τό πῶς θά πρέπει νά συμπεριφερόμαστε στούς ἀνθρώπους: «Σέ κακολόγησε; Σύ παίνεψέ τον. Σέ ὕβρισε; ἐγκωμιάσέ τον. Σκέφθηκε κακό ἐναντίον σου; Εὐργέτησέ τον, ἄμειβέ τον μέ τά ἀντίθετα, ἐάν φυσικά φροντίζεις ὅπωςδήποτε γιά τήν σωτηρία ἐκείνου, καί νά μή θέλεις νά ἱκανοποιήσεις τό πάθος σου παίρνοντας ἐκδίκηση. Καί ὅμως, λέγει, πολλές φορές, πού ἀπόλαυσε μακροθυμία, ἐγίνε χειρότερος. Αὐτό δέν ὀφείλετε σέ σένα, ἀλλά σέ αὐτόν. Θέλεις νά μάθεις ἐκεῖνα, πού ἔπαθε ὁ Θεός; Τά θυσιαστήριά του κατέσκαψαν, τούς Προφῆτες του φόνευσαν, καί ὅλα τά ὑπέφερε. Δέν μποροῦσε νά ρίξει κεραυνό ἀπό τόν οὐρανό; Ἀλλά ὅταν ἔστειλε τούς Προφῆτες καί φόνευσαν

αὐτούς, τότε ἔστειλε τόν Υἱό του· ὅταν ἀσέβησαν περισσότερο, τότε τούς εὐεργέτησε περισσότερο».